KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 22. december 1998

om Tysklands støtte til kulindustrien i 1999

(meddelt under nummer K(1998) 4569)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(1999/299/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab,

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 3632/93/EKSF af 28. december 1993 om fællesskabsordningen for statsstøtte til kulindustrien [1], særlig artikel 2, stk. 1 og artikel 9,

under henvisning til Kommissionens beslutning 1999/270/EKSF af 2. december 1998 om Tysklands støtte til kulindustrien i 1998 [2], og

ud fra følgende betragtninger:

I

I overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF anmeldte den tyske regering ved brev af 25. september, 2. december og 14. december 1998 den støtte, som den havde til hensigt at yde til den tyske kulindustri i 1999.

Kommissionen afgiver efter bestemmelserne i beslutning nr. 3632/93/EKSF udtalelse om følgende økonomiske foranstaltninger for året 1999:

a) 5 141 mio. DEM i driftsstøtte, i betydningen af artikel 3

b) 3 220 mio. DEM i støtte til produktionsnedskæring, jf. artikel 4

c) 73 mio. DEM i støtte til bevarelse af arbejdsstyrken i minerne (den såkaldte »Bergmannsprämie«), jf. artikel 3.

d) 11,3 mio. DEM i støtte, jf. artikel 5, til dækning af ekstraordinære omkostninger i RAG Aktiengesellschaft

e) 748 mio. DEM i støtte, jf. artikel 5, til virksomhederne RAG Aktiengesellschaft og Sophia Jacoba GmbH for at dække tidligere eller aktuelle ekstraordinære omkostninger i forbindelse med kulindustriens omstrukturering, som ikke vedrører den løbende produktion.

Tysklands økonomiske foranstaltninger til fordel for kulindustrien er omfattet af bestemmelserne i artikel 1, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF. I henhold til beslutningens artikel 9, stk. 4, skal Kommissionen derfor udtale sig om disse foranstaltninger. Den undersøger således, om foranstaltningerne stemmer med de generelle målsætninger i beslutningens artikel 2 og de særlige kriterier og mål i artikel 3 og 4, og om de er forenelige med det fælles markeds funktion. Kommissionen skal herudover, efter artikel 9, stk. 6, afgøre om de meddelte foranstaltninger er forenelige med den forelagte plan for modernisering, rationalisering, omstrukturering og produktionsnedskæring, som Kommissionen godkendte med beslutningen af 2. december 1998.

II

Støtten på 5 141 mio. DEM i henhold til artikel 3 er driftsstøtte til miner, der ejes af RAG Aktiengesellschaft, Preussag Anthrazit GmbH, Dr. Arnold Schäfer GmbH og Merchweiler GmbH.

Støtten til RAG Aktiengesellschaft er især beregnet til minerne Friedrich Heinrich/Rheinland, Niederberg, Walsum, Lohberg/Osterfeld, Prosper/Haniel, Westerholt, Auguste Victoria, Blumenthal/Haard og Heinrich Robert. Støtten er desuden beregnet til minerne Ensdorf og Warndt/Luisenthal, der siden 1. januar 1998 tilhører RAG Aktiengesellschaft. Støtten til Preussag Anthrazit GmbH er beregnet til produktionsanlægget Ibbenbüren.

Støtten er beregnet til dækning af forskellen mellem produktionsomkostningerne og en salgspris som de kontraherende parter frit har aftalt under hensyntagen til betingelserne på verdensmarkedet for en lignende kulkvalitet fra tredjelande. Den gør det muligt for virksomhederne og produktionsanlæggene at vedtage de nødvendige foranstaltninger med henblik på at opnå en vedvarende sænkning af produktionsomkostningerne.

I henhold til de oplysninger, der er meddelt af Tyskland, ser det ud til, at de gennemsnitlige produktionsomkostninger for de miner, som er omfattet af artikel 3, udtrykt i 1992-priser reelt er 8,2 % lavere for 1999 end for 1995,

[1] EFT L 329 af 30.12.1993, s. 12.
[2] EFT L 109 af 27.4.1999, s. 14.

dvs. 246 DEM/t stenkulsækvivalent (SKE) sammenlignet med 268 DEM/t SKE. Nedbringelsen af produktionsomkostningerne svarer til målsætningerne i planen for modernisering, rationalisering, omstrukturering og produktionsnedskæring, som Kommissionen godkendte med beslutningen af 2. december 1998.

Hvis det viser sig, at en virksomhed ikke kan opfylde bestemmelserne i artikel 3, kan Kommissionen ved sin vurdering af de meddelte foranstaltninger opfordre Tyskland til at begrunde de ændringer, der er foretaget i forhold til den foreslåede plan for 1998-2002, som blev godkendt af Kommissionen den 2. december 1998, og i givet fald at forelså nødvendige korrigerende foranstaltninger som f.eks. at en virksomheds produktionsanlæg inkluderes i lukningsplanen i henhold til artikel 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

I sin vurdering af driftsstøtten i henhold til artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF har Kommissionen taget i betragtning, at der er behov for i størst muligt omfang at begrænse den sociale og regionale virkning af kulindustriens omstrukturering i regioner, som i forvejen er uforholdsmæssigt hårdt ramt af strukturelt betinget arbejdsløshed.

For 1998 ligger antallet af arbejdsløse i Ruhr-områdets kulmineområder med ca. 15 % (Duisburg 15,8 %, Recklinghausen 13,7 %, Gelsenkirchen, 16,4 %) allerede langt over det vesttyske gennemsnit på 9,7 %. Også i Saarland er arbejdsløsheden i kulmineområderne højere end gennemsnittet (Saarbrücken 13,9 %, Saarlouis 11 %).

Kulmineområderne er desuden stadig målområder for EF's regionalstøtte (mål 2, regioner der lider under industriel tilbagegang), og samtidig nationale støtteområder i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c).

På grundlag af de meddelte oplysninger fra Tyskland og de forpligtelser, som Tyskland har påtaget sig (jf. beslutningen afsnit VI) er den planlagte driftsstøtte for 1999 forenelig med beslutning nr. 3632/93/EKSF, og særligt dens artikel 2 og 3.

III

Aktivitetsindskrænkningsstøtten på i alt 3 220 mio. DEM i henhold til artikel 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF skal dække forskellen mellem produktionsomkostninger og den frit aftalte pris på grundlag af betingelserne på verdensmarkedet for kul af tilsvarende kvalitet fra tredjelande. For RAG Aktiengesellschaft er støtten særligt beregnet til minerne Fürst Leopold/Wulfen, Ewald/Hugo, Haus Aden/Monopol og Westfalen. Støtten er desuden beregnet til Göttelborn/Reden-minen, som siden 1. januar 1998 tilhører RAG Aktiengesellschaft.

De nævnte lukninger er en del af aftalen af 13. marts 1997, der medfører en nedskæring af produktionskapaciteten på 10 mio. t SKE (21 % af den samlede produktionskapacitet) og en reduktion af arbejdsstyrken set i forhold til 1997 på 30 000 personer i perioden 1998-2002.

I overensstemmelse med artikel 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF nedlægges produktionsanlæggene Göttelborn/Reden, Ewald Hugo og Westfalen, før den nævnte beslutnings gyldighedsperiode udløber den 23. juli 2002. Kommissionen noterer sig, at RAG Aktiengesellschaft på baggrund af loftet for støtte og de dalende priser for kul på verdensmarkedet har besluttet at fremrykke lukningen af Ewald/Hugo-minen til den 30. april 2000 (i stedet for juli 2002).

Nedgangen i produktionen mellem 1995 og 1999 er ifølge oplysningerne fra den tyske regering omkring 15,2 % eller 8,6 mio. t SKE. Medarbejderantallet ser ud til at blive mindsket med 25 680 eller 25,5 % i perioden 1995-1999.

Kommissionen konstaterer, at den planlagte nedskæring af produktionen svarer til målsætningerne i planen for modernisering, rationalisering, omstrukturering og produktionsnedskæring som Kommissionen godkendte ved beslutningen af 2. december 1998.

Den planlagte aktivitetsindskrænkningsstøtte for 1999 er forenelig med beslutning nr. 3632/93/EKSF, særligt artikel 2 og 4.

IV

Støtten på 73 mio. DEM til dækning af ekstra bidrag til tyske minerarbejdere (den såkaldte »Bergmannsprämie«) som andrager 10 DEM pr. person på underjordisk skiftehold, skal tilskynde kvalificerede medarbejdere til at arbejde i minerne og hjælpe med til at rationalisere produktionen. Ifølge den tyske anmeldelse udgør støtten til minerarbejderne et økonomisk tilskud. Selv om Bergmannsprämie ikke udgør en del af produktionsomkostningerne for en kulminevirksomhed, medvirker den til at reducere minernes lønomkostninger. Der er således tale om støtte i henhold til artikel 1, stk. 2, i beslutning nr. 3632/93/EKSF, som skal vurderes ud fra beslutningens artikel 3.

Den planlagte støtte medvirker til at optimere produktiviteten og fremmer dermed minedriftens omstrukturering og rationalisering. Støtten medvirker derfor også til realiseringen af målsætningen i første led i artikel 2, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF om på baggrund af kulpriserne på de internaitonale markeder at gøre nye fremskridt mod økonomisk levedygtighed for at sikre støttens gradvise nedsættelse.

I sin vurdering af støtten har Kommissionen, i overensstemmelse med andet led i artikel 2, stk. 1, i beslutningen taget i betragtning, at de sociale og regionale konsekvenser af omstruktureringen begrænses mest muligt.

I overensstemmelse med artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF medvirker støtten til svagt at forbedre de berørte virksomheders levedygtighed, da produktivitetsfremgangen ved fastholdelse af en kvalificeret arbejdsstyrke til det underjordiske arbejde reducerer produktionsomkostningerne.

De tyske myndigheder har i deres meddelelse erklæret, at støtten sammen med anden støtte til den løbende produktion for hver virksomhed eller produktionsanlæg ikke overstiger forskellen mellem produktionsomkostningerne og de indtægter, der må forventes.

På basis af ovenstående og på grundlag af oplysninger fra Tyskland er den planlagte støtte til »Bergmannsprämie« for 1999 forenelig med de anførte mål i beslutning nr. 3632/93/EKSF, og særligt dens artikel 2 og 3.

V

Støtten i henhold til artikel 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF er på i alt 759,3 mio. DEM til dækning af ekstraordinære omkostninger i RAG Aktiengesellschaft og Sophia Jacoba GmbH.

Støtten er for det første en støtte på 11,3 mio. DEM til dækning af ekstraordinære omkostninger i RAG Aktiengesellschaft.

Støtten anvendes til dækning af supplerende vandudpumpningsomkostninger i miner, der er lukket som led i omstruktureringen, og som er beliggende i nærheden af miner i drift. Stop for eller langsommere vandudpumpning i mineområder med minelukninger forårsager vandindtrængning, som ikke skyldes den løbende produktion og medfører ekstraomkostninger.

Støtten, der udtrykkeligt hjemles i afsnit I, punkt (i) og afsnit II, punkt (b), i bilaget til beslutning nr. 3632/93/EKSF, og som ikke vedrører den løbende produktion, dækker udgifter til vandforsyning og spildevandsafledning som følge af strukturomlægningerne. For at opfylde betingelserne i artikel 5 må støtten ikke overstige omkostningerne.

Kommissionen har gennemgået aftalerne mellem myndighederne og de omtalte virksomheder, og har som led i en revisionsgennemgang undersøgt omkostningsdata og konstateret, at støtten ikke overstiger de øremærkede ressourcer.

Den vil gøre det muligt at lempe presset på de berørte virksomheder, dermed begrænses deres manglende økonomiske balance, og de kan fortsætte driften. Støtten opfylder derfor målsætningerne i artikel 2, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

Støtten er for det andet en støtte på 748 mio. DEM til dækning af ekstraordinære omkostninger i RAG Aktiengesellschaft og Sophia Jacoba GmbH.

Støtten er til dækning af ekstraordinære omkostninger, skal dække omkostninger i forbindelse med kulindustriens omstrukturering, som ikke har tilknytning til den løbende produktion (gamle forpligtelser).

En del af støtten, 609 mio. DEM, følger af aftaler, der blev indgået under kulforhandlingerne den 11. november 1991 mellem minevirksomhederne, forbundsregeringen, delstatsregeringerne i Nordrhein-Westfalen og Saarland samt fagforbund i mineindustri og elproduktion. Reststøtten på 139 mio. DEM er en følge af yderligere lukninger, som blev vedtaget den 13. marts 1997.

Med undtagelse af sociale ydelser, der er overtaget af staten uden tilbagebetalingspligt i henhold til EKSF-aftalens artikel 56, anvendes støtten til følgende omkostninger: sociale ydelser, der står i forbindelse med pensionering af arbejdstagere, før de har nået den lovpligtige pensionsalder, andre ekstraordinære udgifter til arbejdstagere, der mister deres arbejde som følge af strukturomlægning og rationalisering, udbetaling af pension og andre ydelser uden for det lovbestemte system til arbejdstagere, der mister deres arbejde som følge af strukturomlægning og rationalisering og arbejdere, der havde krav på disse ydelser inden omstruktureringen, gratis levering af kul til arbejdere, der er afskediget som følge af omstrukturering og rationalisering og til arbejdstagere, der var berettiget

til disse leverancer inden omstruktureringen. På det tekniske og økonomiske plan skal støtten anvendes til ekstra sikkerhedsarbejder under jorden som følge af strukturomlægningerne og ekstraordinære forringelser af aktiver, i det omfang, de skyldes strukturomlægningen af industrien.

Støtten hjemles udtrykkeligt i afsnit I, punkt a), b), c), d), f) og k), i bilaget til beslutning nr. 3632/93/EKSF. For at være forenelig med bestemmelserne i beslutningens artikel 5, må støttebeløbet ikke overstige de angivne omkostninger.

Kommissionen har gennemgået omkostningsdataene som led i en revisionsundersøgelse og har konstateret, at støtten ikke overstiger de ressourcer, der er afsat til den.

Den vil gøre det muligt at lempe presset på de berørte virksomheder. Dermed begrænses deres manglende økonomiske balance, og de kan fortsætte driften. Støtten opfylder derfor målsætningerne i artikel 2, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

VI

Hensigten er at gøre støtten minimal. Det princip, Tyskland anvender, indebærer, at støtten kun ydes til at dække kulproduktion til elproduktion og til EF's jern- og stålindustri. Tyskland forpligter sig dermed til at sælge den produktion, industrien og husholdningerne skal anvende, til omkostningsægte priser.

Kommissionen har noteret sig, at den tyske regering ved hjælp af forordninger træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for, at den støtte, som ydes på grundlag af nærværende beslutning, ikke overstiger forskellen mellem produktionsomkostningerne og det forventede provenu fra frit aftalte priser mellem parterne på verdenmarkedet for kulkonsumerende virksomheder. Støtten pr. ton løbende produktion for leverancer af EF-kul må ikke medføre, at priserne på fællesskabskul ligger under priserne for kul af tilsvarende kvalitet fra tredjelande. Tyskland skal også sikre sig, at støtten ikke fordrejer konkurrencen eller medfører diskriminering mellem kulproducenterne eller mellem kulopkøbere og -forbrugere i Fællesskabet.

Tyskland har i henhold til bestemmelserne i EKSF-traktatens artikel 86 forsikret, at støtten begrænses mest muligt i lyset af sociale og regionale hensyn, som berører kulindustriens tilbagegang i EF, og at den ikke hverken direkte eller indirekte vil give økonomiske fordele til andre aktiviteter end kulminedrift, dvs. f.eks. industriaktiviteter i forbindelse med udvinding eller forarbejdning af EF-kul.

Desuden gør Kommissionen Tyskland opmærksom på, at et væsentligt træk ved støtteordningen er, at støtten skal være i overensstemmelse med Fællesskabets interesser og ikke må gribe forstyrrende ind i det fælles markeds funktion.

For at Kommissionen kan undersøge, om de støttemodtagende virksomheder efter artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF faktisk skaber en tendens til lavere produktionsomkostninger set i forhold til verdensmarkedspriserne, forpligter den tyske regering sig til senest den 30. september hvert år at underrette Kommissionen om alle produktionsanlægs produktionsomkostninger det foregående år og angive oplysninger, der fastsættes i samme beslutnings artikel 9. Hvis bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, i beslutning nr. 3632/93/EKSF i overvejende grad ikke kan opfyldes, foreslår Tyskland Kommissionen korrigerende foranstaltninger som f.eks. gennemgang af klassificeringen af produktionsanlæg i henhold til beslutningens artikel 3 og 4.

Ifølge andet led i artikel 3, stk. 1, og artikel 9, stk. 2 og 3, i beslutning nr. 3632/93/EKSF, skal Kommissionen kontrollere, at støtten til den løbende produktion opfylder målsætningerne i beslutningens artikel 3 og 4. Senest den 30. september 2000 skal Tyskland anmelde den faktisk udbetalte støtte for 1999 og ændringer i de oprindeligt anmeldte støttebeløb. Den årlige oversigt skal desuden indeholde alle de oplysninger, der kræves, så det kan verificeres, at kriterierne i ovennævnte artikler overholdes.

Ved godkendelsen af støtten har Kommissionen taget højde for, at der er behov for at begrænse den sociale og regionale virkning af kulindustriens omstrukturering mest muligt —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Tyskland gives tilladelse til at træffe følgende foranstaltninger over for kulindustrien:

a) driftsstøtte på 5 141 mio. DEM, jf. artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF

b) aktivitetsindskrænkningsstøtte på 3 220 mio. DEM, jf. artikel 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF

c) 73 mio. DEM i støtte, jf. artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, til bevarelse af en arbejdsstyrke under jorden (den såkaldte »Bergmannsprämie«)

d) 11,3 mio. DEM i støtte, jf. artikel 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, til dækning af ekstraordinære omkostninger i RAG Aktiengesellschaft

e) 748 mio. DEM i støtte, jf. artikel 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, til RAG Aktiengesellschaft og Sophia Jacoba GmbH for at dække tidligere eller aktuelle ekstraordinære omkostninger i forbindelse med kulindustriens omstrukturering, som ikke vedrører den løbende produktion.

Artikel 2

I overensstemmelse med EKSF-traktatens artikel 86 forpligter Tyskland sig til at træffe alle almindelige og særlige forholdsregler for at sikre opfyldelsen af forpligtelserne i denne beslutning.

Tyskland sikrer, at den i artikel 1 anførte tildelte støtte kun anvendes til de angivne formål, og, hvis omkostningerne annulleres, eller skønnene er for høje eller ikke korrekte, sikrer Tyskland tilbagebetaling af de i artikel 1 anførte beløb.

Artikel 3

Senest den 30. september 2000 fremsender Tyskland oplysninger om udbetalinger, der har fundet sted i regnskabsåret 1999, samt de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 9 i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, 22. december 1998.

På Kommissionens vegne

Christos PAPOUTSIS

Medlem af Kommissionen